

Rotterdam

Ali de bunun üzerine hikâyeyi anlatmaya başlamış. “Uzun zaman önce bir prens yaşarmış.”

Eylül “Ama Ali hikâyeye yanlış başladın. Hikâyeye anlatmaya ‘Evvel zaman içinde’ ile başlaman gerekiyor,” diyerek Ali’yi uyarmış.

Ali “Doğru, haklısın,” demiş ve hikâyeye tekrar başlamış “Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, develer tellal iken, pireler berber iken, ben anamın beşiğini tıngır mıngır salları iken, Avrupa’nın ücra bir köşesinde bir prens yaşarmış.”

Eylül alkışlayarak “Harika oldu!” diye Ali’yi tebrik etmiş. Daniël “Wacht, wat? Wat was dat?” diye sormuş.

Ali gülmüş “Zo beginnen we verhalen in het Turks. Ik weet dat het een beetje raar klinkt. Het is als een tongbreker. Laat me het voor je vertalen. Vroeger, toen de zeef in het hooi stak, de kamelen stadsomroepers waren en de vlooiën kappers, toen ik mijn moeders wieg met gerinkel en gekletter wiegde, leefde er een prins aan het einde van nergens in Europa.”

Daniël “Dat is grappig en griezelig tegelijk. Ik vind het leuk,” demiş.

Ali “Het schetst een grappig beeld nog voor het verhaal begint,” demiş ve hikâyeye devam etmiş: “Avrupa’nın ücra bir köşesinde bir prens yaşarmış. Bu prensin şatosu ölmek üzere olan bir ormanın yanı başındaymış. Bu orman bir zamanlar çok görkemli

